

İYİLİK SAĞLIK

Simit ve beyaz peynir özlemi 20 yıl geçmedi, ülkemi hiçbir şeye değişmem...

Bir gurbetçi için Türkiye'ye dönmenin anlamı nedir? Yani 20 yıldan sonra nasıl hissettiniz memleketinize dönünce?

Önce şunu söyleyeyim ki gurbetçilik diye bir şey gerçekten var. Onca yıl yaşadım ama ne simide olan özlemim geçti ne de beyaz peynire. Bir şeylere olan özlemim hiç bitmiyor ve aslında hep açığı kapatacak bir arayış içinde oluyorsunuz. Etrafınızda dostlarınız oluyor ama hiçbirisi Nasreddin Hoca ya da Kemal Sunal ile gülmemiş. O bağlar yok ve bunu bir şekilde hissediyorsunuz. O nedenle Türkiye'yi bu haliyle hiçbir şeye değişmem. Dört dil konuşuyorum ama belli temelleri insan arıyor. Herkes, "Eller Mersin'e sen tersine" diyor. Bilmiyorlar. İnanın, çocuklarım Amerika'da doğdu, büyüdü ama okullarına bir Türk öğrenci gelse hemen onun yanında toplanıyorlar.

Çok iyi. Pişirmeyi de çok severim ama kendime değil, daha çok sevdiğime. Yemekler ve sohbeti çok seviyorum. Patlıcanı çok severim. Bir yandan da dünya mutfağına düşkünüm. Bir Hindistancevizi sütü için iki saat yol gidebilirim. Suşi de sararım, domates konservesi de yaparım. Konserve özellikle yazlıkta ailemle bir ritüeldir bizim için. Babam bir kamyon domatesi kapiya getirir, hep birlikte onu işler, kavanozlara doldururuz. O sırada fonda Türk müzikleri vardır.

Simit, beyaz peynir yeter mi; Türk mutfağını ne yapmalı? Nasıl aranız?

Çok iyi. Pişirmeyi de çok severim ama kendime değil, daha çok sevdiğime. Yemekler ve sohbeti çok seviyorum. Patlıcanı çok severim. Bir yandan da dünya mutfağına düşkünüm. Bir Hindistancevizi sütü için iki saat yol gidebilirim. Suşi de sararım, domates konservesi de yaparım. Konserve özellikle yazlıkta ailemle bir ritüeldir bizim için. Babam bir kamyon domatesi kapiya getirir, hep birlikte onu işler, kavanozlara doldururuz. O sırada fonda Türk müzikleri vardır.

Kefalet sigortasında pasta 572 milyar lirayı buluyor

Kısaca nedir kefalet sigortası?

Kefalet sigortasında, iki taraf arasındaki yükümlülüğü garantiyorsunuz. Taahhüdü sigortalıyorsunuz. Önce yurt dışındaki Türk şirketlerine hizmet vermeye başladım. 2014'te de İstanbul'da şirket kurdum. Aslında daha önce de bu sigortanın Türkiye'de denemeleri yapılmış ama kimse Türkçe olarak aktarmaya çalışmadığından sanırım, anlaşılammış. Bu bir banka ürünü ve ben de aslında bankacıyım. Şu anda 7 kişilik bir ekiple çalışıyoruz. 2017 sonunda bankaların gayrinakdi teminat mektubu tutarı 572 milyar TL. Yani kefalet sigortasında

pasta bu. Sağlıklı piyasalarda bu paranın yarısını banka, yarısını da kefalet sigorta şirketi alır. Bir de Türk müteahhitlerin 25 milyar dolarlık yurtdışı projeleri var. Bunun ne kadar kefalete giriyor buna bakmak lazım. Örneğin mart ayında bir Türk müteahhit için New York'ta büyük bir iş kefalet sigortası yaptık. Bina Tamamlama Sigortası'yla bu iş daha da büyüyecek. Biz de buna öncülük etmeyi hedefliyoruz.

Bu zor ve uzun bir yol, pes etmek istediğiniz oldu mu?

Azımlı ve hırslı biriyim ama saplantılı değilim. Yedi yıl bu iş için uğraştım, zorlandım ama vazgeçmek aklıma bile gelmedi. Sadece beklediğimden uzun sürdü. Hayallerimi özgürce yaşamak bu işle mümkün oldu. Oğullarım Amerika'da hâlâ. Sürekli gidip geliyorum ama onların kendi hayatları var. Beni onun içine alabildiklerinde görüşüyoruz. Bu yüzden teknolojiye aşığım. O olmasaydı bu hayatı yaşayamazdım.

Türkiye'ye hayırlı bir iş için geldim

"Gündem yoğun ama kendinize kaçış alanları yaratmanız lâzım"

Amerika ve özgürlük bir paket. Şimdi ise Türkiye gerçekleri var. Memleket şartlarına alıştınız mı?

2014'ten beri daha çok Türkiye'deyim ama sürekli yurtdışına da gidiyorum. Yine de yılın 4-5 ayını yurt dışında geçiriyordum aslında. Türkiye'de gündem sürekli yoğun ve istemeseniz de kapılıyorsunuz. Sizi içine çekiyor olaylar. Genel olarak burada Amerika'daki gibi bir özgürlük yaşamayı zor buluyorum. Bu yüzden yelken gibi sporlara yöneldim. İkizler ve aslan burçlarına sahibim. Amerika çok homojen bir yapı. Orada çalışarak yükselmek mümkün. Birilerinin yakını olup olmadığının önemi yok. Toplumda da kodlar yok. Her şey yaşanabilir, her şey olabilir. Türk toplum yapısında genel olarak kısıtlamalar daha fazla. Ama yine de memleket bir başka. Bunun da formülünü bulmak lazım. Ben öyle yapıyorum. Seyahatlere çıkıyorum. Denize açılıyorum. Dostlarımla uzun, keyifli yemekler yiyorum. Kendime alanlar yaratıyorum. Yoga size bu yeteneği veriyor örneğin. Zihninizi dinlendiriyorsunuz. Yelken gibi sporlar da o kaçış alanını yaratıyor.

"En büyük sigortam metanetim ve sabrım"

Türkiye'ye getirdiği "kefalet sigortası" henüz sokakta pek tanınmasa da bankacılık ve inşaat sektörlerinde giderek daha fazla konuşuluyor. Amerikalı Rosenberg & Parker'ın Türkiye CEO'su **Meltem Gezen'in** en büyük projesi olan bu iş, kendi deyimiyle **hayallerini özgürce yaşadığı alan**. "Vazgeçmek hamurumda yok. Bunalırsam yelkenle **Marmara'ya açılıyorum**" diyor.

dini, yani yedi yıllık sabrın açıklaması bu. Meltem Hanım'ın sabrının bir göstergesi de seçtiği spor. Türkiye'ye geldikten sonra yelken sporuna merak saran Meltem Gezen, stresle başa çıkmak için başlamış bu işe. Bazen dört gün hiç karaya basmadan denizde oluyor. Biz de Gezen'le müdavimi olduğu Kalamış Marina'da bir araya geldik. Hem denize açıldık hem de Ankara'dan Zürih'e uzanan hikâyesini dinledik...

Bu hikâye ODTÜ'den nasıl Amerika'ya uzandı?
ODTÜ İşletme'yi 1995'te bitirince master için Amerika'ya gittim ama master dışında her şeyi yaptım. Çalıştım, çocuklarımı orada doğurdum, büyüttüm. Şimdi de onlar orada, ben buradayım.

Neden, neler yaşadınız?

ODTÜ'deyken çocuklarımın babasıyla tanıştım. O da Amerika'da doğup büyümüştü. Ailesi orada yaşamasını istiyordu. Mezun olduğumuzda babası bize üç hafta sonraya Amerika bileti almıştı. Okul biter bitmez Amerika planı nedeniyle Fırat'la (eski eşi) üç hafta içinde evlendik. Sanırım "delikanlılık" dedikleri bu oluyor. Şimdi bakıyorum da iyi ki gitmişiz.

Aileniz nasıl karşıladı bu delikanlılığı?

Üç kız kardeşin en küçüğüyüm. O zamanlar bilmiyordum ama babamın emeklilik projesiymişim meğer. Hayali, emekli olunca Güney'de bir otel satın alıp ODTÜ mezunu kızıyla yönet-

mekmiş. Yine de bana engel olmadı, destekledi.

Amerika'da zorlandınız mı?

Amerika çok rahat bir memleket. Özgürlük hissini bıçakla kesebilirsiniz, o kadar nettir. Her şey "OK" dir. Orada altı ay evde oturdum. Bu çok zordu. Bir süre sonra dayanamadım ve eşimin üvey annesinin şirketine gitmeye başladım. Firmalara dışarıdan insan kaynakları hizmeti veriyorlardı. Bana, "Al sen şurayı düzene sok" dediler. Ofisin dünyası aydınlandı. Çalışma iznim çıkar çıkmaz da o şirkette "veri giricisi" olarak çalışmaya başladım. Sonra şirket satıldı, ben yeni ekiple kaldım. Altı yıl sonra da üst düzey yönetici oldum. O arada üç yılda üç çocuk doğurdum.

İş ve üç çocuk nasıl yürüdü?

Eşim o dönemde kendi işinden fedakârlık etti, mola verdi. Florida'ya taşındık. Çocuklarımıza bakan Türkiye'den Zehra diye bir hanım vardı. Üçüncü oğlumdan sonra bu kez eşimin işi için Seattle'a taşındık. Benimse aklımda kendi işimi kurmak vardı. Aslında sanırım başından beri planım buydu. Çünkü başkasının hikâyesinde çok mutlu olamıyorum. Önemli şirketlerde, önemli pozisyonlarda çalıştım ama hiçbirini benim hayalim değildi. O sıralarda eşimin işi için Madrid'e taşındık. Bir yıl sonra da Zürih'e gittik. Ben de finans sektöründe kariyerime devam ettim.

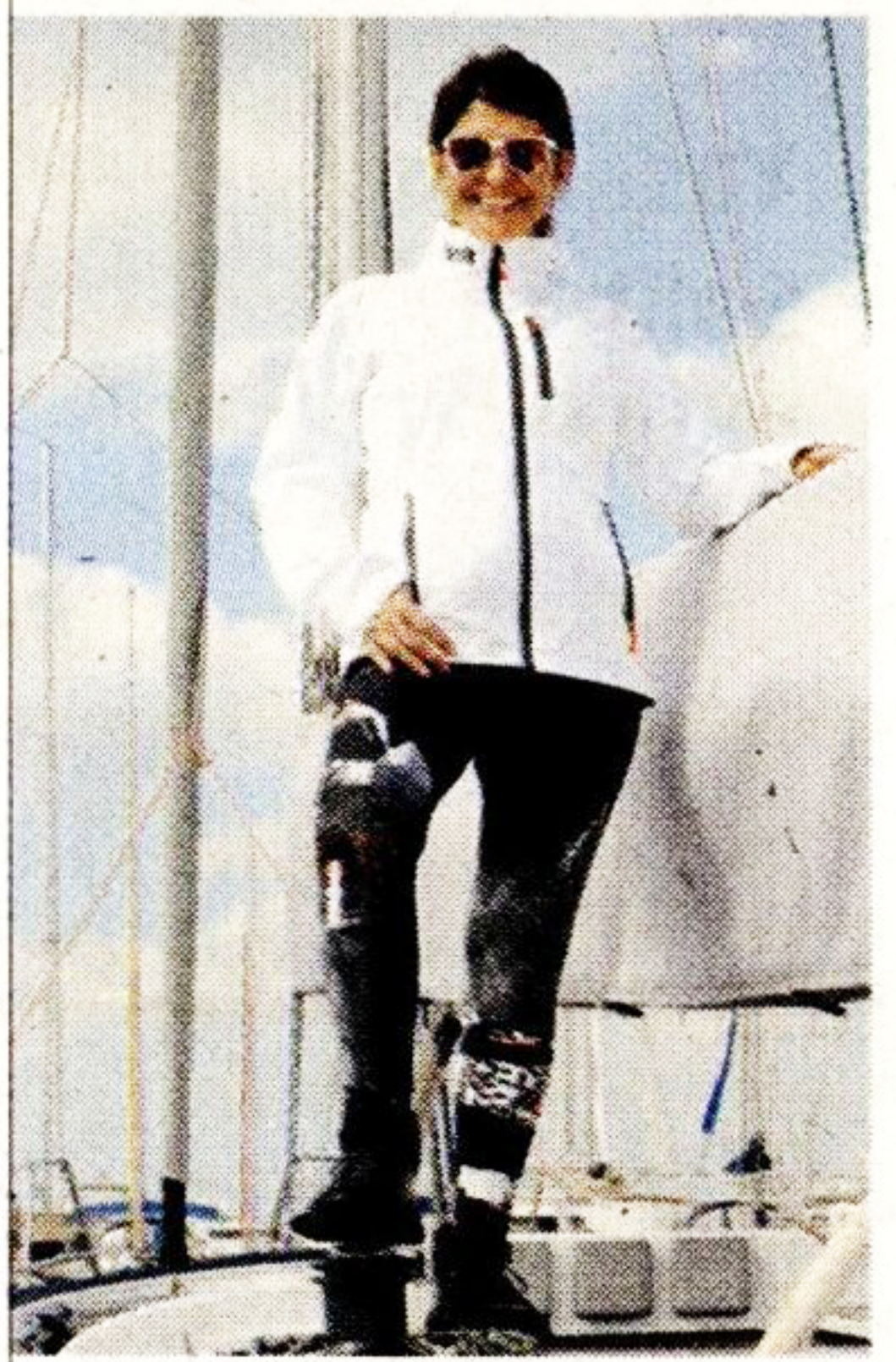
Şirketi orada mı kurdunuz?

Evet. 11 Eylül'den sonra dünyada para transferlerinde önemli değişiklikler yapıldı. Sadece numarayla istediğiniz miktarda para dünyanın her yerine geçebiliyordu. Sonra isim zorunluluğu geldi. Ben de bir şirket kurdum. Babamdan dolayı ilk olarak güvenilir aile dostlarımızla danışmanlık yaptım. İşimin sınırı ötesi dolaşmasına danışmanlık yapmaktı. 7 büyük ailenin yurtdışındaki paralarını yönetiyordum. Ardından UBS Bank bana iş teklif etti, portföyümle gittim. 2008 krizinde ayrılıp yine kendi şirketimle devam ettim. Bu kez tamamıyla varlık yönetimime odaklandım. Bu süreçte "kefalet sigortası" kavramı karşıma çıktı. Polonya'da iş yapan Garanti Koza'dan geldi. "Böyle bir şey varmış, bir bakar mısın?" dediler. O araştırma beni Rosenberg&Parker ile tanıştırdı.

Bunaldıkça yelken yapıyorum, denizde olmak zihni dengeliyor

Yelken ne zamandır hayatınızda var? Ne katıyor size?

Dört yıl kadar önce başladım. Bu kadar çok seyahat ederken özel hayatınızı oturtmanız zor. Arada olan sağlığınıza oluyor. Ben de bunu fark ettim ve yoga, meditasyon ve yelkeni keşfettim. Suda olmak huzur veriyor. Kafanın içindekilerden kaçman için fırsat tanıyor. Çok stresli olduğumu düşündüğümde, çok bunaldığımda Kalamış Marina'ya geliyorum. Burada bir kulübe üyeyim. Hocalar da her zaman yardımcı oluyorlar sağolsunlar. Onlarla denize açılıyorum. Bayramda dört gün boyunca yelkendeydim. Tirilye'ye gittik, denizin tadını çıkardık. İnsanın zihnini sıfırlıyor. Belli yaştan sonra artık dikkat etmek gerekiyor. Sağlıklı yaşam önemini artırıyor. İki yıl önce sigarayı bıraktım. Artık yavaş yavaş hayatımda denge kurmayı öğrendim. Yelken ve deniz bence en çok ruhsal denge konusunda destek veriyor.

"Birincilik hırslım yok ama düşünce kalkıp yola devam ederim"

Sizin sigortanız nedir?

Benim sigortam metanetimdir. Hayatın iniş çıkışlarını bozulmadan geçme becerisine sahibim. Bu bence hayatımın en önemli sigortası. İnatçı değilimdir ama sabırla hedefimin üstüne giderim. Zorluklarla karşılaşınca bırakmam, düşsem de kalkar yola devam ederim. Birinci olmak gibi hırslarım yok kesinlikle. Spor için de geçerli bu. Tıpkı dil gibi her spor ayrı bir dünya. 18 yaşındayken kayak kazası geçirdim, bütün tendonlarımı yırttım. Bir süre ağır sporlara ara verdim. Sonra İsviçre'de yeniden kayaya başladım. Denemek, başarmak isterim. Bunda ısrar edebilir, üstüne gidebilirim. Bu yetenek bence bana güç veriyor.

SABAH YÜRÜYÜŞLERİ

YASEMİN SALİH

yasemin.salih@dunya.com